

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 В 029223 22 Гж
Бања Лука, 22.09.2022. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Горјане Попадић, као чланова вијећа, у ванпарничном предмету предлагатељице Д.Б.С. из А, коју заступа пуномоћник Ј.С., адвокат из Г. и протупредлагача В.Б. из Ш., кога заступа пуномоћник Д.С., адвокат из Б.Л., ради признања стране судске одлуке, одлучујући о жалби предлагатељице против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 В 029223 21 В од 06.06.2022. године, на сједници вијећа одржаној дана 22.09.2022. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Жалба предлагатељице се одбија и рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 В 029223 21 В од 06.06.2022. године потврђује.

Образложење

Првостепеним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 В 029223 21 В од 06.06.2022. године призната је одлука Швајцарског Окружног суда R. број IN..... од 16.04.2019. године правоснажна 09.05.2019. године у дијелу којом је одлучено: „Разводи се брак између предлагатељице Д.Б.С. рођене 5. маја 1973. године у А. и протупредлагача В.Б. рођеног ... 1966. године у БиХ закључен 7. децембра 1996. године у А., V., S.,

тако да у овом дијелу производи правно дејство и утврђује се њена извршност у Босни и Херцеговини и има значај ваљане исправе за упис у матичне књиге.

Приједлог предлагатељице да се означена одлука страног суда призна у дијелу имовинско правне подјеле непокретне и покретне имовине тачка 6. подтачке 6.1, 6.2, 6.3, 6.4, 6.6, 6.7. и 6.8. је одбијен.

Изјављеном жалбом првостепено рјешење побија предлагатељица због погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да се исто преиначи и у цјелости призна предметна одлука страног суда.

Одговор на жалбу није поднесен.

Жалба није основана.

Предлагатељица тражи признање одлуке Швајцарског Округног суда R. број ... од 16.04.2019. године, којом је одобрен споразум странака о разводу брака, издржавању заједничке пунољетне дјеце и подјели непокретне и покретне имовине. Према члану 86. Закона о рјешавању сукоба закона са прописима других земаља у одређеним односима („Службени лист СФРЈ“ бр. 43/82 и 72/82, у даљем тексту: ЗРСЗ), који се примјењује у Републици Српској на основу одредбе члана 458. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП), страна судска одлука се изједначава са одлуком суда у Босни и Херцеговини, ако је призна надлежни суд у Босни и Херцеговини.

Поступак признања стране судске одлуке проводи се према правилима Закона о ванпарничном поступку (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 36/09 и 91/16, даље: ЗВП) и члана 101. ЗРСЗ. У смислу члана 101. став 2. ЗРСЗ у поступку признања и извршења страних судских одлука надлежни суд испитује постојање услова прописаних одредбама члана 86. до 100. овог закона.

Првостепени суд је након испитивања наведене пресуде страног суда утврдио да је иста снабђена потврдом правоснажности (члан 86. став 1. и члан 87. ЗРСЗ). Надаље, првостепени суд утврђује да су испуњени услови (члан 86. до 96. ЗРСЗ) за признање предметне одлуке страног суда у дијелу развода брака, па у том дијелу усваја приједлог предлагатељице. Насупрот томе, првостепени суд налази да је за расправљање брачне тековине у погледу непокретности које се налазе у Босни и Херцеговини, Н.Т., искључиво надлежан суд Босне и Херцеговине, имајући у виду одредбу члана 42. ЗПП, па како протупредлагач није дао пристанак за признање одлуке у овом дијелу, позивом на одредбу члана 89. став 2. ЗРСЗ, закључује да нема услова да се предметна одлука страног суда призна у овом дијелу. У погледу остале имовине о којој је одлучено предметном одлуком, која се налази у А., док су странке настањене у А. (предлагатељица) и Ш. (протупредлагач), првостепени суд закључује да је за расправљање те имовине надлежан суд у Аустрији, те да аналогном примјеном одредбе члана 54. ЗРСЗ, предметна одлука у овом дијелу нема правног учинка за признање. Из ових разлога, првостепени суд одбија приједлог за признање одлуке страног суда у дијелу имовинско правне подјеле непокретне и покретне имовине тачка 6. подтачке 6.1, 6.2, 6.3, 6.4, 6.6, 6.7. и 6.8. одлуке.

Жалбеним наводима, између осталог, предлагатељица спори правилност закључка првостепеног суда о постојању искључиве надлежности суда Босне и Херцеговине за расправљање непокретне имовине која се налази у Н.Т., тако што наводи да је протупредлагач учествовао у поступку доношења наведене одлуке страног суда, односно закључења поравнања, па да је на тај начин, прихватајући надлежност иностраног суда прећутно искључио надлежност домаћег суда, који наводи се не могу прихватити.

Наиме, одредбом члана 56. ЗРСЗ у овом дијелу је прописана искључива надлежност суда Босне и Херцеговине. Наведена одредба је принудне нарави, па се њена примјена не може искључити споразумом странака. Стога, сагласно одредби члана 89. став 2. ЗРСЗ нису испуњени законски услови за признање у овом дијелу, како је то правилно нашао и првостепени суд.

У погледу имовине странака која се налази у Аустрији, страна судска одлука ће се извршавати у Аустрији (члан 54. ЗРСЗ), па је беспредметно њено признање у Босни и Херцеговини.

Због наведеног, те како је по позитивном праву Босне и Херцеговине у бракоразводном спору искључено расправљање о заједничкој имовини, што се може расправљати само у одвојеном поступку, произлази да је правилно одбијен приједлог за признање одлуке страног суда у дијелу имовинско правне подјеле непокретне и покретне имовине (тачка 6. подтачке 6.1, 6.2, 6.3, 6.4, 6.6, 6.7. и 6.8. одлуке).

Даљи жалбени наводи, да протупредлагач жели одуговлачење поступка и да компликује већ постигнут договор странка, те позивање на одлуку суда која је донесена у другом предмету, су ирелевантни за одлуку у овом поступку.

Из датих разлога, те како се жалбеним наводима првостепено рјешење не спори у погледу признања дијела стране судске одлуке који се тиче издржавања пунољетне дјете странка (тачка 3.), имајући у виду да је овим дијелом предлагатељици наметнута обавеза издржавања, одлучено је као у изреци, примјеном одредбе члана 235. став 1. тачка 2. ЗПП, у вези са чланом 2. став 2. и чланом 1. ЗВП.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић